

ה"ת 22709/02/18 - דנה קריאף, מאיר קריאף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 22709-02-18 קריאף ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט אייל כהן
מבקשים	1. דנה קריאף 2. מאיר קריאף
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להשבת תפוסים.

במסגרת הבקשה עותרים המבקשים להשיב לחזקתם רכב מרצדס מ.ר. 7426539 (**להלן: "הרכב"**), מכשיר "דיו.אר", "מסמכים" ומזומן בסך ₪ 5,260 שנתפסו ע"י המשיבה. התפוסים נתפסו אגב חיפוש בבית המבקשים, ביום 2.2.18, מכוח צו חיפוש שהוצא בעניינו של המבקש.

במהלך הדיון הראשון שהתקיים בפני, טען נציג המשיבה כי הרכב נתפס בתפיסה "פסד" פית". עם זאת, מדו"ח סודי שהוגש לעיוני, כמו גם ראיות שהוצגו באותו דיון, עלה כי מעבר לחשד לביצוע עבירות סמים ואמל"ח, נחשד המבקש גם בביצוע עבירות כלכליות ובהן עבירות מס ואיסור הלבנת הון. מצאתי כי בשל החשיבות הרבה הנודעת לסיווג עילת התפיסה, יש מקום לקבל הבהרה מטעם המשיבה בעניין זה. לאחר קבלת הבהרות שונות מן המשיבה, הוריתי על קיום דיון שני בבקשה. מחמת שגגה התייצב נציג המשיבה לדיון כאשר חומרים רלבנטיים אינם מצויים ברשותו באופן מלא. על מנת שלא לעכב עוד את בירור המחלוקת שמעתי את כלל טיעוני הצדדים על אף האמור. כלל החומרים הרלבנטיים נמסרו לעיוני לאחר הדיון. מהבהרות חוזרות של המשיבה עולה כי תפיסת הרכב נעשתה מכוח סעיף 35 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, יחד עם סעיפים 21 ו-26 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס - 2000.

מטיעוני הצדדים, כמו גם מהסכם השכירות והנספחים לו (סומנו יחד כ- **במ/4**), עולה כי ביום 1.2.17 נחתם הסכם שכירות בין המבקש לחברת ה"ליסינג" "בלו סקיי" (**להלן: "ההסכם" ו-"המשכירה"**, על פי העניין). מן ההסכם עולה, בין היתר, כי מחיר הרכב לפני מע"מ, בעת החתימה, היה ₪ 221,367; כי שולמו דמי קדימה בסך ₪ 70,000 וכי שיעור דמי השכירות החודשיים הוא ₪ 3,865, למשך 36 חודשים. בתום תקופת השכירות קיימת אופציה לרכישת הרכב. המשיבה ציינה כי שווי הרכב נכון לעת הזו הוא ₪ 187,000. המבקשים לא הצביעו על ראיה לסתור קביעה זו.

ב"כ המבקשים הבהיר בטיעונו כי הרכב מצוי בבעלות המשכירה, כי הוא משועבד וכי מצוי הוא ב"תהליכי קניה", כאשר עד כה שולם סך 124,264 ₪ (כולל מע"מ). נטען כי לחשוד אין כלל רישיון נהיגה, כי הוא ממעט להשתמש ברכב לצרכיו וכי עיקר השימוש בו נעשה ע"י המבקשת, לצרכיה ולצרכי ילדי בני הזוג.

הסניגור המשיך וטען כי תפיסת הרכב ע"י המשיבה אינה חוקית ואינה מידתית, באשר לא התקיים מלכתחילה כל חשד סביר לביצוע עבירות סמים ואמל"ח. נטען כי המשיבה "החליפה" את עילת התפיסה לתפיסה "בשווי", אך לא טרחה לחקור את המבקש בחשד לביצוע עבירות כלכליות. תפיסת הרכב גורמת למבקשים נזק כלכלי משמעותי, לדבריו, שאל לבית המשפט להכשירו. עם תפיסת הרכב יעץ הסניגור למבקשים לחדול מלשלם את דמי השכירות, ומשכך צפויה המשכירה לתבוע את המבקש. נטען כי בהעדר הרכב נדרשים המבקשים להוצאות המגיעות כדי 4,500 ₪ בגין שימוש במוניות. יתרה מכל אלה, אין כל טעם בהמשך החזקת הרכב ע"י המשיבה, שכן "שוכב" הוא כאבן ללא הופכין וערכו יורד. ממילא, בהינתן כי הרכב משועבד, לא תוכל המשיבה למנף מעשית את עצם התפיסה לצרכיה בהליך הפלילי. עוד נטען, כי המבקשת-רעיית המבקש - זכאית להשבת מחצית מערך התפוס.

עובר למתן החלטתי זו העביר הסניגור לעיוני הודעה ובה הפנייתו להחלטה שניתנה בצ"א 28861-02-18 (שלום, ראשל"צ) **מדינת ישראל נ' הלוי** (מיום 7.3.18), מפי כב' השופט אבנון, בה הורה על שחרור רכב תפוס בתנאים שלא כללו הפקדה כספית כערובה לכך.

ב"כ המבקשים סבור כי על אף האמור בבש"פ 5550/08 **שמעון נ' מדינת ישראל** (מיום 8.7.08 - **להלן: "עניין שמעון"**), מן הראוי להורות על השבת הרכב לידי המבקשים בכפוף לחתימה על ערבויות לרבות ערבות צד ג' בסך 120,000 ₪ ואיסור דיספוזיציה- מבלי להפקיד סך 30% מערכו.

המשיבה מתנגדת להשבת הרכב, אשר תפיסתו נדרשת לשם חילוט עתידי. נימוקיה הפרטניים מצויים בחומר החסוי שהוגש.

עוד ציינה המשיבה כי תשיב את מכשיר ה- די.וי.אר לחזקת המבקשים לאחר העתקת תוכנו וכי אין להשיב לידיה את המסמכים שנתפסו, שכן אלה רלבנטיים לחקירה.

לצורך הכרעה בבקשה עיינתי בכל אלה: דו"ח סודי **במ/1** מיום 15.2.18; חומרי חקירה **במ/2** ועד **במ/7** מיום 15.2.18 (- אציין כי **במ/4**, כאמור מעלה, הוא הסכם השכירות על נספחיו ואילו **במ/5** הוא הודעת המבקש בחקירתו); דו"חות סודיים **במ/1** ו- **במ/2** מיום 1.3.18 וכן התיעוד **במ/1** ועד **במ/3**, מיום 7.3.18 (אלה האחרונים הוגשו בסמוך לאחר הדיון אך סומנו כאמור עובר למתן החלטתי זו).

לאחר ששמעתי בקשב רב את טיעוני הצדדים ועיינתי בכלל החומר המפורט לעיל, באתי לכלל מסקנות אלה, כמפורט להלן.

קביעות בית המשפט העליון בעניין **שמעון** הן המבארות את אמות המידה לפיהן יבחן בית משפט בקשות מעין אלה. בתמצית רבה אציין כי אין לסכל השבת תפוס, בכפוף להטלת ערבויות מתאימות. התכלית העומדת בבסיס הטלתן היא הבטחת האפשרות לחילוטו העתידי של הרכב. על בית המשפט מוטלת החובה לתור אחר האמצעי אשר פגיעתו פחותה, באופן אשר יגשים תכלית זו. זאת יש לעשות תוך איזון בין האינטרס הציבורי לאינטרס הפרטי של בעל הרכוש. בעניין שמעון נקבע, בין היתר, כי הפקדת סך כ- 30% מערך התפוס תהווה בטוחה ראויה ומידתית. ברי כי המדובר בקביעה עקרונית אשר לעולם תהא סמכות לבית המשפט לסטות הימנה, בהתקיים נסיבות מתאימות.

בנסיבות העניין, עיון בחומרים שהוצגו על ידי המשיבה מעלה כי עובר לביצוע החיפוש בבית המבקש התקיים חשד סביר לביצוע עבירות סמים ואמל"ח על ידו. הוא הדין באשר לחשד לביצוע עבירות כלכליות שונות, לרבות איסור הלבנת הון. גם באשר לאלה עולה חשד סביר לביצוען- הכל כמפורט בדו"חות הסודיים ובחומרים שצוינו לעיל. שווי ערך הרכב התפוס וכלל התפוסים גם יחד נופל משווי העבירות הנטענות- ראו לשם ההמחשה האמור ב- 7/מ.

מכאן לבחינת טיעוני ההגנה.

לאור קביעתי באשר לקיומו של חשד סביר כאמור, ממילא נדחה הטיעון בדבר העדרו, אי חוקיות החיפוש וכיוצ"ב טיעונים באשר להעדר מידתיות בעצם התפיסה, כמו גם "החלפת" העילה.

לעניין חקירת המבקש מצאתי כי אכן טרם נחקר הוא באופן ממשי בכל הנוגע לחשד לביצוע עבירות כלכליות אך ברי כי הדבר נובע מכך כי החקירה בראשיתה וכי חזקה על המשיבה כי תחקור את המבקש בהתאם כאשר יבשילו התנאים לכך, אם בכלל. יש לזכור כי המבקש נחקר גם באשר ליכולותיו הכלכליות וכי גם לטיב תשובותיו ערך ראייתי רלבנטי לאמור (ראו **במ/5** הנ"ל).

אינני מתעלם כלל ועיקר מכך כי הבעלות ברכב, על פי הנתען, אינה בידי המבקשים ולמצער לא באופן מלא. ב"כ המבקשים ציין כי "...התקבל טלפון זועם מחברת ההשכרה שהם יתבעו אותם ואת המשטרה על כל הנזקים" (פ' 1.3.18 עמ' 5 שו' 3) - קרי, נתען כי המשכירה מודעת להליך מושא החלטתי זו. עם זאת, עד כה לא פנתה המשכירה לבית המשפט באשר לזכותה ברכב ואפשר ותעשה כן בהמשך. בהינתן האמור, מצאתי להזדרז ככל הניתן במתן החלטתי זו, שגדרה ביחסים שבין המבקשים למשיבה, בשים לב לדחיפות הרבה שבפניות המבקשים למתן החלטה.

חזקה על המשיבה כי שקלה במניין שיקוליה גם אפשרות התמודדות עתידית למול טיעון אפשרי של המשכירה ולאור היות הרכב משועבד. הוא הדין באשר לירידת ערך הרכב. מכל מקום אין בנתונים הנ"ל כדי להשליך על המחלוקת לגופה.

גם אם נכונה טענת הסניגור לפיה המבקש כלל לא נוהג ברכב אלא משמש הוא את משפחתו לצרכיה, אין בדבר כדי להשליך על טיבה של החלטתי. המבקשת וילדיהם הקטינים של בני הזוג, כמוהם כמבקש לצורכי בקשה זו.

לענין הטענה לפיה זכאית המבקשת להשבת מחצית מערך התפוס, סבורני כי לאור השלב הראשוני בה מצויה החקירה ובשים לב לפסיקה הנוהגת בשאלה זו, הרי למצער בשלב זה אין לקבל את הטענה (ראו והשוו החלטתי בה"ת 56224-08-17 **מדינת ישראל נ' מדינה**, מיום 24.11.17 והאסמכתאות שם).

ולענין החלטת בית משפט זה בעניין **הלוי**. אין בהחלטה אליה הפנה הסניגור המלומד כדי לסייע למבקשים. ברי כי לעולם שיקול הדעת נתון לבית המשפט וכי על אף האמור בעניין **שמעון** לעיל, ניתן לסטות לקולא ולהגמיש את הערבויות. את החלטת כב' השופט אבנון בעניין **הלוי** יש לקרוא גם בהתייחס להחלטה נוספת שניתנה ע"י אותו מותב, בעניינו של אותו נאשם- היא מ"ת 28830-02-18 **מדינת ישראל נ' הלוי** (אף היא מיום 7.3.18). המשיב שם, נעדר עבר פלילי, הואשם בגידול כ- 13 ק"ג קנאביס. בית המשפט הורה על שחרורו בתנאים. לאחר שנתפסו הן דירה והן רכב לצורך חילוט עתידי בשל האמור, מצא בית המשפט להקל בערובות, לאור קביעתו לפיה קיים "ספק רב" כי הרכוש התפוס יחולט עתידית. עניינם של המבקשים שבפניי שונה מעניינו של לוי, בכך כי מצאתי חשד סביר ממשי לביצוע העבירות הנטענות, למצער בשלב זה ומכאן כי לא מתקיים אותו "ספק רב" בעניינו

בהינתן כל האמור, קיימת הצדקה ממשית להתיר למשיבה להמשיך ולהחזיק ברכב, בעת הזו ולחילופין, להשיבו לידי המבקשים, כפי האמור בעניין שמעון. אין די בערובות שהוצעו ע"י הסניגור, בהינתן קיומו של חשד סביר, טיבו ועצמתו.

מאותם נימוקים שפורטו לעיל, מצאתי כי קיימת הצדקה להמשיך ולהחזיק בסך המזומן שנתפס, כמו גם במסמכים. ככל שקיים מסמך קונקרטי שהשבתו מבוקשת יפנה הסניגור למשיבה ובהעדר הסכמה יפנה לבית המשפט ובקשתו תיבחן.

לאור כל האמור נקבע בזה כי הרכב יושב לידי המבקשים בכפוף לכל אלה:

- א. ירשם שיעבוד ברשם המשכונות ובמשרד הרישוי לטובת המשיבה.
- ב. תוצא פוליסת ביטוח מקיף לטובת המשיבה.
- ג. ייאסר על המבקשים לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד להחלטה אחרת.
- ד. המבקשים יחתמו כל אחד על התחייבות עצמית בסך 100,000 ₪.
- ה. תחתם ערבות צד ג' בסך 150,000 ₪. כאשר את זהות הערב כערב צד ג' לאחר התייצבותו באולמי ולחילופין- ככל שתתקבל הסכמת המשיבה באשר לו.
- ו. המבקשים יפקידו בקופת בית-המשפט סך 60,000 ₪ המהווים למטה מ- 30% משווי הרכב כיום.

עם זאת, ככל שלא יעלה בידי המבקשים לעמוד בתנאים אלה, לאור טיבן של הראיות שהוצגו בפניי, כמו גם היות החקירה בראשיתה, אהיה נכון לבחון מחדש את קביעתי זו, בחלוף 60 יום מהיום. לא מן הנמנע כי ככל שהחשד הקיים לא יתחזק, אפשר ובחלוף הזמן יהא כדי להטות את הכף לעבר הקלה בתנאי הערובה הנדרשים לשם השבת הרכב

לחזקת המבקשים או לשם המשך החזקתו על ידם.

כלל החומר שהוגש לעיוני ע"י המשיבה יושב לחזקתה בתיאום עם המזכירות או צוות לשכתי.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ח, 12 מרץ 2018, בהעדר
הצדדים.